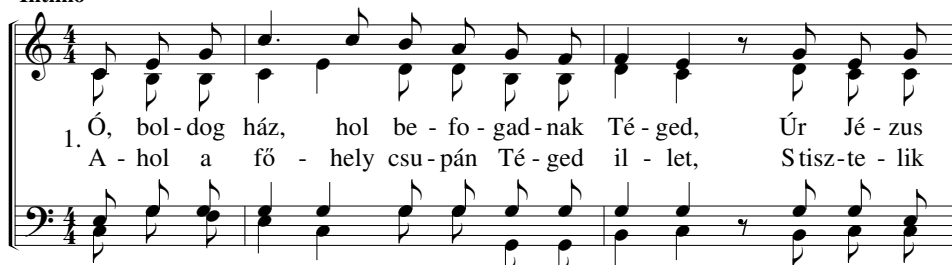

412. Ó, boldog ház...

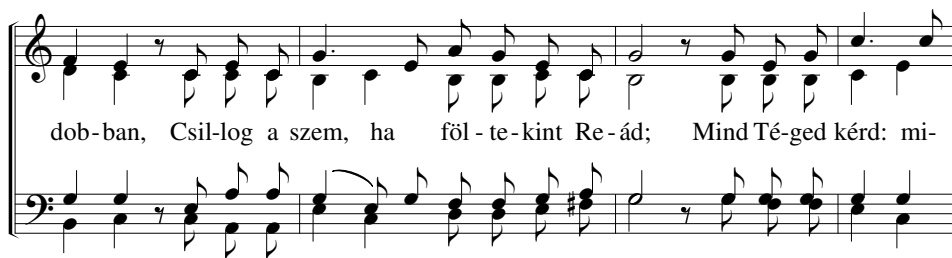
Intimo

1. Ó, bol-dog ház, hol be - fo - gad - nak Té - ged, Úr Jé - zus
A - hol a fő - hely csu - pán Té - ged il - let, Stisz-te - lik

Krisz - tus, i - ga - zi ba - rát!
Ben - ned a haj-lék U - - - - rát. Ott min-denszív-ben a Te ne-ved

dob-ban, Csil-log a szem, ha föl - te - kint Re -ád; Mind Té - ged kérd: mi -

ként te - het - ne job - ban, És kész meg - ten - ni szí - ved ó - ha - ját.

2. Ó, boldog ház, hol ketten eggyé válnak; Hol békeesség és szeretet honol.
Az élet útján híven együtt járnak, Egy hitben élnek, Rád figyelve jól.
Hol Rajtad csüggő szemmel mind a ketten Örömben, bajban összetartanak,
Tevéled vágnak élni reménységben, Ha verőfényes, vagy ha zord a nap.
3. Ó, boldog ház, hol imádságos szívvel, szent neved áldva zengnek örömhírt.
Légy áldott Urunk, gyermekek barátja, Kisdedek ajka téged dicsőít!
Hitteli szívvel lábadoz leülnek, hallgatva drága jó tanácsaid.
Már gyermekkorban megismernek téged, szívükbe zárják áldott szavaid.
4. Ó, boldog ház, mely áldásodat érzi, Hol öröm, béke lakik szüntelen.
Ó, boldog ház, hol áldó kezed gyógyít, És honnan eltűnt minden félelem.
Kik benne laknak, boldog szívvel élnek, Nem éri őket gond és fájdalom,
Tudják, hogy egykor vándorutuk végén, Vár rájuk áldott, örök békehon.